

Yttrande – Åtgärder för en jämnare fördelning av boendet för vissa skyddsbehövande (utkast till lagrådsremiss)

Sammanfattning

Täby kommun menar att remissen ger otillräcklig information för ett välgrundat ställningstagande då förslag till ersättningsnivåer och fördelningsmodell saknas.

Täby kommun ställer sig negativ till en lagstiftning som tvingar alla kommuner att anordna en viss volym av boende för vissa skyddsbehövande. Ett system som bygger på frivillighet ger en fördelning som möter den enskilda kommunens förutsättningar.

Om regeringen går vidare med en tvingande lagstiftning och en av staten upprättad fördelning måste denna fördelning ta hänsyn till bostadsmarknaden i den mottagande kommunen.

Täby kommun förordar en ersättning utifrån faktiska kostnader och inte utifrån genomsnittliga schabloner.

Synpunkter

Allmänt

Inledningsvis menar Täby kommun att remissen ger otillräcklig information för ett välgrundat ställningstagande då förslag till ersättningsnivåer och fördelningsmodell saknas. Täby kommun har förståelse för behovet av snabb handläggning i denna fråga men tror att processen hade vunnit på om dessa ingått i förslaget.

Av den anledningen är nedan redovisade synpunkter av en mer generell karaktär.

Tvingande lagstiftning

Under de senaste veckorna har vi sett hur Sveriges kommuner anordnat ett mottagande och tagit fram ett stort antal boendeplatser. Detta har skett på frivillig grund och utifrån varje kommuns förutsättningar och resulterat i ett överskott av platser.

Täby kommun har regelbunden kontakt med Migrationsverket och bidrar i arbetet med att ordna boende till flyktingarna. På kommunens boende för nyanlända finns plats för 115 flyktingar från Ukraina. Där bor också cirka 130 kvotflyktingar från andra delar av världen. Flyktingarna på boendet får stöd och hjälp med myndighetskontakter, hjälp till vård och omsorg och annan introduktion till det svenska samhället.

Detta tyder på att förutsättningarna är goda för att även fortsättningsvis låta framtagandet av boendeplatser ske på frivillig basis. Täby kommun ställer sig således negativ till en lagstiftning som tvingar alla kommuner att anordna boende för vissa skyddsbehövande och anser att det är ett oproportionerligt stort ingrepp i det kommunala självstyret under rådande osäkra omständigheter.

Fördelningsmodell

Om regeringen går vidare med en tvingande lagstiftning och en av staten upprättad fördelning måste denna fördelning ta hänsyn till bostadsmarknaden i den mottagande kommunen. Detta för att det ska bli ett värdigt mottagande för de skyddsbehövande.

I lagrådsremissen beskrivs att man vill eftersträva en jämn fördelning av antalet boendeplatser. Det framgår emellertid inte vad som avses med jämn. Om det med jämn avses en fördelning som är lika utifrån den enskilda kommunens folkmängd riskerar fördelningen leda till problem för vissa mindre kommuner som sedan tidigare tagit ett stort ansvar. För Täby kommun är det viktigt att kommunerna ges möjlighet att ta ställning till vilka parametrar som ska finnas till grund för en eventuell tvingande fördelning.

Ersättningsmodell

Täby kommun motsätter sig en ersättningsmodell som bygger på genomsnittliga schabloner. Regeringen anför att en modell som bygger på schabloner är att föredra utifrån en administrativ syn trots att det fulla finansiella ansvaret finns hos staten. Statens administrativa system får inte tas som intäkt för att inte ersätta kommunerna för de kostnader de har för mottagandet. Vid ett stort

mottagande och därpå ett stort krav på staten kan det uppstå problem med likviditeten i vissa kommuner. För Täbys del är dock bedömningen att rätt ersättning är viktigare än att den kommer snabbt.

Om regeringen trots allt föreslår en ersättningsmodell utifrån schabloner måste denna ta hänsyn till regionala skillnader i kostnader för mottagandet. Utbudet av bostäder i storstadsregionerna är mindre samtidigt som kostnaden är högre. En generell modell kommer med hög sannolikhet missgynna kommunerna i storstadsregionerna. Via den långtgående inkomstutjämningen har kommunerna med en relativt högre skattekraft endast marginellt högre intäkter jämfört med genomsnittskommunen.